

Posudek pověřeného akademického pracovníka.

Název práce : Koncentrace řízení

Autorka : Mgr. Jolana Steinerová

Datum odevzdání práce : viz IS

Rozsah práce : 342 197 znaků

Aktuálnost tématu :

Problematika zásady koncentrace řízení, která je již dlouho znakem sporného řízení si jistě zaslouží pozornosti. Autorka se pokusila uchopit téma v celé šíři a závěrečná část práce věnovaná úvahám de lege ferenda vyplývajících z věcného záměru i ze srovnání tuzemské úpravy s rakouskou svědčí o tom, že tato úprava se v budoucnu neobejde beze změny . Jistě záslužný motiv zavedení koncentrace řízení, kterým je mimo jiné i snaha o zrychlení řízení, naráží na překážky, zejména na dodržování zásady spravedlivého procesu. To vše brala autorka při tvorbě práce na zřetel a výsledkem je aktuální dílo.

Členění práce :

Práce je členěna do 4 hlavních částí. V první části autorka analyzuje vývoj a podstatu koncentrace řízení, v části druhé se autorka zabývá jednotlivými procesními instituty, v níž je koncentrace vtělena. Část třetí, jak jsem již uvedl, je věnována úvahám de lege ferenda a část čtvrtá je závěr.

Konstatuji, že uvedené členění práce v hlavních kapitolách i v podkapitolách na sebe logicky navazuje a tvoří organický a přehledný celek.

K jednotlivých částem práce :

Za zajímavé pokládám na straně 8 rozlišení mezi zásadou eventuální a zásadou koncentrační. Uvedené dělení je teoreticky zajímavé, ale je otázkou, jak zacházet při přijetí u legálního pořádku se zásada týká i soudu, nedodržení této zásady soudem a jeho dopad na případné opravné řízení ?

Na straně 10 a 11 , kde se autorka zabývá otázkou, zda v případě nesplnění výzvy dle § 114 b o.s.ř. raději vydávat rozsudek pro zmeškání , ale ne rozsudek po uznání se mi líbí „návrat“ k řešení dle rakouského soudního řádu 1895, tj. konvalidace účinků zmeškání úkonu žalovaného. Zde ale i jinde však stojí v popředí diskutovaná protiústavnost § 114b o.s.ř. , již se autorka rovněž fundovaně zabývá.

Za zmínku stojí i autorčin postřeh na straně 38, který se týká jinak nemožné fikce doručení v případě doručování do datové schránky, což jemně řečeno autorčíným slovníkem „vzbuzuje rozpaky“. S ohledem na skutečnost, že advokátům se takto doručuje vždy, , budí tato úprava více než rozpaky.

Dalším dobrým postřehem daným autorčinou praxí na soudu, je na straně 39 otázka námitek podle § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb. proti rozhodnutí asistenta soudece.

Dále na straně 42 je zajímavý postřeh v případě, kdy výzvu podle § 114b o.s.ř. vydá místně a věcně nepřislušný soud. V případě, kdy judikatorně je vyloučeno jen samotné vyjádření k výzvě ohledně námítky místní nepřislušnosti. Otázkou je, jak je uvedená praxe vyššími soudy vykládána a sjednocována.

V případě přípravného jednání , kde je odlišně sankcionována zákonem neomluvená absence žalobce a žalovaného by mě zajímal názor autorky, jak rozhodnout, když se takto nedostaví oba účastníci řízení ?

Velmi podrobně se autorka zabývá poučovací povinností soudu , resp. i konfrontací aplikace § 118a a 118b o.s.ř. Zde poukazuje autorka například na rozpor zásady , že poučení soudu se má dít na ústním jednání, ale existuje i výzva dle § 114a odst. 2 písm. f) o.s.ř. , kdy autorka nenešla v judikatuře odpověď. Podobný problém zmiňuje autorka na straně 57 v případě srovnání § 114c odst. 4,5 o.s.ř. a § 118b o.s.ř.

Za velmi praktickou pokládám i část práce zabývající se evropským a elektronickým platebním rozkazem, z nichž zejména druhý z nich, jak autorka dokládá praktickými poznatky se minul účinkem , pokud jde o rychlé vyřízení věci.

Celkové hodnocení práce:

Práce pracuje s velmi náročnou oblastí procesního práva, snoubí se v ní bohaté teoretické poznatky s praktickými zkušenostmi autorky. Někde praktické poznatky, jak jsem postřehl v rámci konzultací, spěly do přílišným detailů ovlivněných praxí autorky, ale podařilo se tento zbytečný nedostatek odstranit. Abych uvedl příklad, na straně 84 zůstala zmínka o tím, že elektronický platební rozkaz má být vydán do několika hodin či dní, pokud má úředník dovolenou. Jiné takové poznámky jsem však v práci nenašel a práce tím jen získala.

Práce vychází ze zdrojů citovaných v souladu s předpisy pro tvorbu rigorózní práce. Je psána dobrým právním jazykem a pracuje i se zahraničními zdroji .

Práce proto doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 11.10. 2020

JUDr. Tomáš Pohl